

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 214. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975276859568/facsimile.pdf> (tilgået 21. oktober 2021)

Anvendt udgave: Helten

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Og som nøgne skal vi mødes under Evighedens Stjerne, uden Blu, som hun forjættede mig hin Nat i Drømme. —

Men alt dette forstod jeg endnu ikke, mellem Silde- og Brændevinstønderne den Nat på „Kenkylien“'s Dæk. Jeg gøs kun af Angst og af Søvn og af Kulde.

Vi var efterhånden nået ud forbi Helsingør og Helsingborg, og Vinden friskede til. Jeg frøs bitterligt i min tynde Frakke, knugede Hænderne sammen og grundede, mens jeg så de to Byers Lysperler dukke og svinde, over, hvor jeg vel kunde finde Ly for Natten. Og de kommende Timer syntes mig som selv det ventende Liv på Øen: én hjemløs og frysende Nattevagt.

Da gjaldede Kaptejnens Råb derhenne:

„O hej, Student! Købmanden vil snakke med ham. Tror han, vi har ham om Bord, for at vi skal kede os? Kom nu og lav lidt Sjøv!“

Sjøv? — Jeg stirrede angst på det grove og blandede Ansigt derhenne i Lygtens Skær.

Og Købmanden? hvem var det? Men — jo, der stod en hvid Ånde af Varme og Mados op derhenne i Lyset, — og hvor jeg frøs, og hvor jeg var sulten! Jo, jeg var sulten, jeg, den brødefulde Elsker, der stævnedes under sorte Sejl mod Kreta!

„Nå, går det lidt villigt! Tror han, vi har Sind til at bede ham?“

Jeg toer sammen ved Røsten, den vilde, rå Befaling. Jo, jeg måtte lyde, jeg havde jo intet andet end lyde!

Jeg lamlede mig derhen mellem Tovene og Bøtterne, og lige som jeg dukkede ned ad den bratte Stamp Trappe, slap Matrosen Huden.

Jeg gav et Skrig og dumpede ned lige på Næsen, hørte en Latter deroppe fra, besvaret af et Brøl omkring mig, og rejste mig, blødende, forlammet, med bankende Hjærte.

Midt i den sviende Røgtåge, under den lave, osende Blåklampe, så jeg dem: — Kaptejnens blåplettede Ansigt, Styrmandens Kranie med de hule Øjne og det grinende Gebis, og et vældigt, blussende og svedblankt Fjæs med et Hår som Griseborster og grønne Tandstumper — Købmanden forstod jeg.